

Vitapassari og listakvinna

Navnið Hjørdis Haack sigur ikki øllum føroyingum so nógv, men við at hyggja at standmyndunum kann ein »gita« seg fram til hvør hjúnarfelagin er. Hjørdis er gift Hans Paula Olsen, myndahøggara

Skuggar og speglingar eru eyðkennini í listini hjá Hjørdis Haack, sum livir av sínari list í Keypmannahavn

Nýggju lögrelustøðini í Aalborg hevur Hjørdis arbeitt við

ORÐ OG MYNDIR:
JÓNHEIM H. TRÓNDHEIM

Grátt og sirmar. Ein av hesum longu og heldur tungu døgum, tá jakkin og blusan klistra at kroppinum, hóast tað er kalt í veðrinum. Ein bussur fer larmandi framvið, og einki í býnum hevur frið á sær.

Eri staddur í Keypmannahavn hendan gráa oktobermorgun og á veg út til Hjørdis Haack. Teinurin út til hennara bústað var nógv longri enn væntað, men lat tað fara. Trúgvur móti tí føroysku náttúruni komi eg ein hálvan tíma seinni enn avtalað var.

Men hvør er hendan Hjørdis, sum eg eri á veg út at vitja. Hjørdis Haack er hálvur føroyingur og hálvur dani, men hon er uppvaksin í Svøríki og hevur búið alt sítt liv uttan fyri Føroyar. Hon er listakvinna. Fór á listaskúla í Stokkhólmum sum 16 ára gomul og helt fram á svenska kunstaakademiiinum eftir lokna skulagongd, og hon hevur síðan arbeitt sum listakvinna. Hetta er í stuttum Hjørdis.

Tráðarmaðurin heilsar

At enda eri eg komin til íbúðina hjá Hjørdis og Hans Paula. Ring uppá fari inn. Innkomin kenni eg meg heima, tí í einum horni

stendur tráðarmaðurin og hyggur so undrandi upp á fólk, sum koma inn, alt meðan hann í allar ævir knossar tunga steinin, sum hann hevur í kneppinum. Hetta er modelið til tráðarmannin, sum stendur í miðbýnum í Tórshavn.

Hjørdis heldur saman við Hans Paula Olsen listamanni. Hjørdis og Hans Pauli eiga tvey børn, Elias og Femju.

Hjørdis umber alt óruddið og sigur, at trupult er at finna rúmd til standmyndirnar hjá Hans Paula. Sjálvur hevði eg gleðiliga tikið mær av teimum, um tað skuldi komið upp á tal.

At listafólk bógva inni her ber stovan boð um. Standmyndir og málningar skapa eitt umhvørvi, sum ber boð um, at her er tað listin í sær sjálvum, sum heldur húsinum saman.

Longsulín heim til Føroyar

Fyrr tosaði Hans Pauli alla tíðina um at flyta heim aftur, men tá vildi eg ikki. Nú vil eg sleppa til Føroyar, men nú vil hann ikki, sigur Hjørdis flennandi við eitt sindur av álvarsemi í tónalagnum, tí tað er so, at sum er, ber tað til hjá teimum báðum at liva av teirra list. Og hetta vilja tey ikki uppgjeva, sjálvt um tað merkir,

at tey ikki hava tað nógva av pengum millum fingrar. Hetta hevði undir ongum umstøðum borið til í Føroyum

– Tað snýr seg ikki alt um pengar, men um at gleðast um tað, sum mann ger, sigur Hjørdis og leggur afturat, at tey fyri fáum árum síðan fingur trupulleikar við skattamyndugleikunum í Danmark, tí sagt varð, at tað ikki bar til at liva av so lítið av pengum. Men Hjørdis sigur, at tað gjørdi tey. Og tey kendu seg ikki at liða nakra neyð.

– Tað er bert ein spurningur um at halda útreiðslunum niðri, sigur hon og vísir á, at á hendan hátt hava hon og Hans Pauli megnað at fingið til dagin og vegin.

Ikki føroysk listakvinna

– Eg kann ikki siga, at eg eri ein føroysk listakvinna, skilt á tann hátt, at mín samleiki er tann føroyska listin. Eg eri meira svenskari enn føroyingur. Mínar myndir eru ikki ógvusligar kenningar, sum er so eyðkent fyri føroysk listafólk, sigur Hjørdis og vísir nakrar av myndum sínum. Satt er, sum hon sigur. Hjørdisi dámar væl at arbeiða við skuggum og speglingum. Hetta gongur sum ein linja gjøgnum allar myndirnar hjá henni.